

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

w stosunku do D. G.

Dnia 8 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Panasiuk

Protokolant: Helena Oniszczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 roku sprawy:

R. S., s. R. i B. z domu P., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 14 do 16 kwietnia 2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonali zaboru w celu przywłaszczenia łącznie 13 elementów konstrukcji spawanych o wadze łącznej 333 kg i wartości 2331 zł oraz 50 kg metalowych ścinków wartości 100 zł powodując straty w kwocie łącznej 2431 zł na szkodę firmy (...) S.C. W. D. i B. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbiciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

D. G., s. J. i D. z domu P., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

2. w dniu 16 kwietnia 2015 r. w B. przy ul. (...) pomógł w zbyciu 13 elementów konstrukcji spawanych o wadze łącznej 333 kg w ten sposób, że wiedząc, iż rzeczy te pochodzą z przestępstwa z kradzieży, udał się do punktu złomu (...) w B. wraz z pokwitowaniem ich zdania uzyskanym od R. S., gdzie przedkładając swój dowód osobisty odebrał należności w kwocie 154 zł, przy czym faktyczna wartość skradzionych elementów metalowych stanowiła wartość 1540 zł na szkodę (...) S.C. W. D. i B. D.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

I. Oskarżonego R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, iż uzupełnia kwalifikację o art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. S. obowiązek naprawienia szkody w całości, poprzez zapłatę na rzecz (...) S.C. W. D. i B. D. kwoty (...) (tysiąc trzydzieści jeden) złotych.

III. Oskarżonego D. G. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, iż uzupełnia kwalifikację o art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość 1 (jednej) stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

IV. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec D. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona oskarżonemu tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

V. Na mocy art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego D. G. w okresie próby pod dozór kuratora.

VI. Zasądza od oskarżonego R. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 50 złotych.

VII. Zasądza od oskarżonego D. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 50 złotych.

Sędzia

Sygn. akt II K 155/15

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k., z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku w części dotyczącej oskarżonego R. S., sąd ograniczył zakres tego uzasadnienia do oskarżonego R. S..

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. – mieszkaniec B. podejmował dorywcze zatrudnienie w firmie (...) mieszczącej się przy ul. (...) w B.. Przy tejże ulicy znajdują się też firmy (...) S.C. W. D. i B. D. (zajmująca się produkcją konstrukcji stalowych) oraz M. (skup złomu).

W dniu 14 kwietnia 2015 roku na plac firmy (...) właściciel W. D. (2) przywiózł gotowe elementy do spawania konstrukcji stalowych. Zostały one złożone na placu obok hali produkcyjnej.

R. S. wraz z inną osobą wszedł na plac firmy (...) i dokonał kradzieży 13 elementów konstrukcji spawanych o wadze łącznej 333 kg i wartości 2331 zł oraz 50 kg metalowych ścinków wartości 100 zł powodując straty w kwocie łącznej 2431 zł. Mężczyźni przenieśli skradzione przedmioty do pobliskiego punktu skupu złomu M.. Następnie R. S. poprosił D. G., by udał się do M. ze swoim dowodem osobistym i odebrał pieniądze za sprzedany metal. D. G. otrzymał kwotę 154 złote, którą przekazał R. S. i jego współnikowi.

Kradzież na szkodę S. ujawnili prawnicy tej firmy w dniu 17 kwietnia 2015 roku. Właściciele firmy (...) odzyskali mienie wartości 1400 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. S. (57 – 58), zeznania świadka A. G. (k. 120 v – 121, 30 – 31), częściowo A. (...) (k. 30 – 31), dowód skupu (k. 17), notatki urzędowe (k. 4, 11, 16, 65).

Oskarżony **R. S.**, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 119 v - 120). Wyjaśnił, iż pracował w firmie (...). Złom który zdawał na punkcie skupu złomu M., pochodził właśnie z firmy (...). Zaprzeczył, by dawał kwit D. G., który miał pobrać pieniądze za kradziony złom. Oskarżony wyjaśnił, iż D. G. pomawia go, a jako powód wskazał, iż czyni to z obawy przed więzieniem.

Oskarżony nie potwierdził wyjaśnień złożonych w dochodzeniu, w których przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podał, iż policja z pracy zabierała go trzy razy, miał już tego dość dlatego, wtedy się przyznał. Stwierdził iż nie było go na miejscu kradzieży.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego R. S. złożone w toku dochodzenia, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na wiarę. Podkreślić należy, iż w wyjaśnieniach tych oskarżony opisał przebieg zdarzeń, wskazał sprawców i podział ról. Taką wiedzę mógł mieć tylko sprawca czynu. Co więcej wyjaśnienia oskarżonego pozostawały w zgodzie z wyśnieniami współsprawcy – A. (...) (który nie dożył procesu) oraz z wyjaśnieniami współoskarżonego D. G., który potwierdził, iż na prośbę sprawców chodził po pieniądze za zdany złom do punktu skupu złomu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. S. złożonym na rozprawie, traktując je jako linię obrony. Podkreślić należy, iż zupełnie nieprzekonujące były twierdzenia oskarżonego, jakoby D. G. pomógł go w obawie przed odbyciem kary 15 dni pozbawienia wolności. Obie okoliczności pozostają bez związku. Zresztą zauważyć wypada, iż D. G. nie przerzuca odpowiedzialności na oskarżonego - sam przyznał się do zarzucanego mu czynu i poddał się karze.

Zupełnie nieprzekonujące też jest twierdzenie, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, bo miał dość kolejnych przesłuchań przez policję. Gdyby oskarżony nie popełnił przestępstwa, nie miałby powodu przyznać się do niego, tym bardziej, że jako osoba wielokrotnie karana, miał świadomość konsekwencji kolejnego skazania.

R. K. nie był świadkiem kradzieży dokonanej na szkodę firmy (...). Wiedzę w tym zakresie miał od oskarżonego. Zeznał, iż oskarżony po jednym z przesłuchań na policji wrócił i powiedział, że przyznał się do kradzieży złomu. Analizując zeznania R. K. nie sposób uniknąć oceny, iż jego rolą w procesie było uwiarygodnienie wyjaśnień oskarżonego w zakresie roli D. G.. Niewątpliwie świadek i oskarżony umówili się co do tego jak mają przedstawić fakty na rozprawie. Z tego względu Sąd nie dał w tej części wiary zeznaniom R. K..

Jest zatem niewątpliwym, iż oskarżony R. S. w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 14 do 16 kwietnia 2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonali zaboru w celu przywłaszczenia łącznie 13 elementów konstrukcji spawanych o wadze łącznej 333 kg i wartości 2331 zł oraz 50 kg metalowych ścinków wartości 100 zł powodując straty w kwocie łącznej 2431 zł na szkodę firmy (...) S.C. W. D. i B. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbiciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Swoim zachowaniem wypełnił on dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony dopuścił się powyższego czynu w warunkach recydywy. W sprawie (...) Sądu Rejonowego w B. karę jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. R. S. odbywał w okresie od 19 sierpnia 2011 roku do 16 marca 2012 roku i od 10 lipca 2013 do 12 grudnia 2013 roku (k. 77), a czynu w niniejszej sprawie dopuścił się w ciągu 5 lat po odbiciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Czyn oskarżonego wyczerpuje zatem znamiona art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Z uwagi na to, że w czasie orzekania (8 października 2015 roku) obowiązywała ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa (w okresie od 14 do 16 kwietnia 2015 roku), Sąd uzupełnił kwalifikację prawną czynu o art. 4 § 1 k.k. W ocenie Sądu ustawa obowiązująca w czasie popełnienia przestępstwa jest względniejsza dla sprawcy, biorąc pod uwagę chociażby uregulowaną w art. 69 § 1 k.k. możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z winy umyślnej. Zamiar popełnienia przestępstwa był zaplanowany, a wynikał z chęci zdobycia pieniędzy na alkohol.

Okolicznością obciążającą R. S. jest jego uprzednia wielokrotna karalność za przestępstwa podobne. R. S. był 9-krotnie skazany za przestępstwa przeciwko mieniu. Nawet odbycie kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej nie uchroniło go przed popełnieniem kolejnego przestępstwa podobnego w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na względzie za karę adekwatną do stopnia zawinienia R. S., Sąd uznał karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Swoim zachowaniem oskarżony R. S. dał wyraz temu, że jest on „specjalistą” w popełnianiu przestępstw przeciwko mieniu. W ocenie Sądu wymaga on bardzo intensywnej resocjalizacji w warunkach zakładu karnego i tylko wymierzenie kary, której dotkliwość oskarżony odczuje realnie, może odnieść pozytywny efekt resocjalizacyjny w postaci uchronienia go przed popełnieniem kolejnych przestępstw tego typu. Ani kara w niższym wymiarze, ani tym bardziej kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie mogła być orzeczona, gdyż przede wszystkim nie spełni celów kary w postaci zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Art. 46 § 1 kk przewiduje możliwość orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w całości lub w części na rzecz pokrzywdzonego. W przypadku złożenia wniosku przez pokrzywdzonego orzeczenie w tym zakresie staje się obligatoryjne.

W związku z powyższym Sąd orzekł obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 1031 złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) S.C. W. D. i B. D.. Orzeczenie w tym zakresie stanowić będzie odpowiednią rekompensatę pieniężną pokrzywdzonej spółki.

O opłacie orzeczono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 z późn. zm.).

Orzeczenie o kosztach sądowych opiera się na przepisach art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk. i 633 k.p.k.

Sędzia